

רות נצר

שירי גלריה

ציור של אדוארד הופר

קירות ריקים
נקיון לבן
האם לא שכחת דבר מה
גברתי
היושבת שלובת רגלים
בחצאית קצרה
מעשנת במבט בוהה?

צילום של מליסה צ'בס

מוזאון בסן-חוזה. קוסטה ריקה.
מליסה צ'בס, 1993, צלום -
איש זקן, ללא שניו התותבות, שוכב על מטתו לכוון
ספק מת, ספק ישן
בקבית חדרו הקטן.
סביבו כל עולמו -
בתמונה מעליו ברכתה של מריה.
מולו פועם שעון -
מקצב חייו הקלה.
לצדו עוגנת ספינת מפרשים
אותה בנה מגורי עץ קטנים
בה יפליג.

ניקולס מאס, אשה מתפללת, 1656 בקירוב

ציור של ניקולס מאס

את רשת הורידים בגב פפות ידיה
ואת הלכלוך בצפרניה
הוא ציר -
אשה מבגרת בשביס, מפשוטי העם
מברכת בהתמסרות אדוקה
בעצימת עינים
על המזון המנח לפניה.
השלחן ערוך בצניעות: פרוסת דג,
קנקן חרס, קצרת רטב,
כפר לחם חומה עגלה, והחתול
המסתתר שמושך מהצד במפת השלחן.

פראל - אורי הוכמן; פראו רוזנטל, שכנה - שולמית אדר; השופט פרום,
שכן - מיכאל כורש; טרודל באומן - לאה גלפנשטיין; מנהל עבודה
במפעל, תליין - אורי אברהמי.

בהצגה ישבה לידי אשה ילידת ברלין, שמכירה את התקופה ואת סיפור
העלילה (הרומן נכתב בעקבות מעשה אמיתי שאירע בברלין). החלפנו
קצת דעות היא הסכימה איתי בכל מה שטענתי כאן. והיא לא קראה
את ספרו של פלאדה. חבל, ואולי תהיה עוד הפקת תיאטרון לספר הזה.
♦ ידוע לי על סרט שנעשה, אבל לא כאן המקום לדון בכך.

יפים היו תצלומי הארכיון וקטעי סרטים מברלין בתקופת הרייך - קטע
רחוב והפגנת המונים השמחים על ניצחון הצבא הגרמני בחזית צרפת -
שהוקרנו על מסך גדול במאונך לכמה והשתלבו היטב. הם העבירו את
תחושת המקום והזמן של המחזה בצורה מושלמת.

להלן שמותיהם של השחקנים: אוטו קוונגל - נורמן עיסא; אנה קוונגל
- אסנת פישמן; קומיסר אשריך, חוקר פלילי - תומר שרון; אנו קלוגה,
בעלה של הדורית - עמי סמולרצ'יק; אמיל בורקהאוזן, שכן בבניין -
פיני קדרון; אווה קלוגה, דורית - רינת מטטוב; אס.אס. אוברגרופניהרר